

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
DÖRDÜNCÜ DAİRE	2001	4468	2000	5320	20/11/2001

KARAR METNİ

UYUŞMAZLIK DÖNEMİNDE KİRA ÖDEMESİNDE BULUNDUĞUNU BELİRTİLEN DAVACI HAKKINDA, GEREKLİ ARAŞTIRMALAR YAPILMADAN TAKDİR KOMİSYONU KARARININ DAYANAKSIZ OLDUĞU GEREKÇESİYLE YAPILAN TARHİYATIN KALDIRILMASININ YASAL OLMADIĞI HK.<

Temyiz Eden : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ...

Vekili : Av....

İstemin Özeti : 1996/1-12 aylarında kira ödemesinde bulunduğu halde muhtasar beyannamesini vermediği ileri sürülen davacı adına re'sen takdir edilen matrah üzerinden gelir (stopaj) vergisi salınmış, fon payı hesaplanıp, ağır kusur cezası kesilmiştir. ... Vergi Mahkemesinin ... günlü ve ... sayılı kararıyla, davacının kira ödemesinde bulunmasına rağmen muhtasar beyannamelerini vermediğinden sözedilerek tarhiyat yapılmış olmasına karşın, uyuşmazlık döneminde davacının gerçekte kira ödemesinde bulunup bulunmadığı hususu takdir komisyonunca araştırılmadığı gibi yapılan yoklamayla kira bedeline ilişkin elde edilen bilgiler ile kira kontratının da dikkate alınmadığı, bu durumda hukuken geçerli bilgi ve belgeye dayanılmaksızın matrah takdir edilmesinde isabet görülmediği gerekçesiyle tarhiyatın kaldırılmasına karar verilmiştir. Davalı İdare, tarhiyatın yasal olduğunu ileri sürerek kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi Mehmet Sönmez'in Düşüncesi :Dava dilekçesinde ve dosyada mevcut diğer belgelerde, davanın uyuşmazlık döneminde gerçekte yapmış olduğu kira ödemelerini açıkça belirtmiş olması nedeniyle davacının kira ödemesinde bulunmadığından söz edilemez. Bu nedenle yapılan yoklamalar kira kontratosu ile davacının da kabul ettiği kira miktarları dikkate alınarak yeniden bir karar verilmesinin zorunlu olduğu görüşüyle mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Anıl Genç'in Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüldü:

Kira ödemesi yaptığı halde muhtasar beyanname vermediği ileri sürülen davacı adına yapılan tarhiyatı kaldıran mahkeme kararının bozulması istenilmiştir.

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinde, kamu idare ve müesseseleri, iktisadi kamu müesseseleri, sair kurumlar, ticaret şirketleri, iş ortaklıkları, dernekler, vakıflar, yatırım fonu yönetenler, gerçek gelirini beyan etmeye mecbur olan ticaret ve serbest meslek erbabı, zirai kazançlarını bilanço veya zirai işletme hesabı esasına göre tespit eden çiftçilerin aşağıdaki bentlerde sayılan ödemeleri (avans olarak ödenenler dahil) nakden veya hesaben yaptıkları sırada, istihkak sahiplerinin gelir vergilerine mahsuben tevkifat yapmaya mecbur oldukları hükmüne yer verildikten sonra, 5/a maddesinde de, 70. maddede yazılı mal ve hakların kiralanması karşılığında yapılan ödemelerden de tevkifat yapılacağı açıklanmıştır. Öte yandan 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 20 nci maddesinde ise, Danıştay ile İdare ve Vergi Mahkemelerinin, bakmakta oldukları davalara ait her çeşit incelemeleri kendiliklerinden yapacakları hükmüne yer verilmiştir.

Olayda, davacının kira ödemelerine ilişkin muhtasar beyannamesini vermemesi nedeniyle yapılan tarhiyat, kira ödemesinde bulunulduğu yolunda bir tespit yapılmadığı ve takdir komisyonunca herhangi bir belgeye dayanılmaksızın matrah takdir edildiği belirtilerek kaldırılmış ise de, davacı ve gayrimenkulün sahibi nezdinde yapılan yoklamalarla kira ödemesinde bulunulduğu yolunda tespitler yapılmış olması, davacının da uyumsuzluk dönemlerinde yaptığı kira ödemelerini davalı İdareye verdiği dilekçe ile dava dilekçesinde açıkça belirtilmesi ve dosyada mevcut düzenlenmiş bir kira kontratosunun bulunması karşısında, takdir komisyonu kararının dayanaksız olması gerekçesiyle tarhiyatın kaldırılmasında isabet görülmemiştir. Kaldı ki, 2577 sayılı Kanunun anılan 20 inci maddesi gereğince, mahkemenin yasaya aykırı gördüğü takdir komisyonu kararına göre yapılan tarhiyatı kaldırmakla yetinmeyip, yapacakları araştırma, inceleme ve dosyada mevcut olan belgelere göre uyumsuzluğu çözüme ulaştırmaları gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle ... Vergi Mahkemesinin ... günlü ve ... sayılı kararının belirtilen hususlar araştırılarak yeniden bir karar verilmek üzere bozulmasına 20.11.2001 gününde oybirliğiyle karar verildi.

BŞ/ÖEK